

МОТИВИ :

Обвинението против подсъдимия Г. С. А. от гр. Плевен, ЕГН *****, е за това, че:

На 29.11.2021г. в гр. Плевен, в сградата на ***, находящо се гр. Плевен, ж.к. *** отнел чужди движими вещи - телефонен апарат марка „Хуауей“ на стойност 230,00 лева, поставената в него СИМ карта на оператора „А1“ на стойност 5,00 лева, мъжката кожена чанта на стойност 18,00 лева, мъжкия кожен портфейл на стойност 12,00 лева, диоптричните очила на стойност 20 лева, 120 лева в брой и други вещи без стойност, или всички на общо паричната стойност от 405 лева, от владението на Б. М. Л., без негово съгласие с намерение противозаконно да го присвои - престъпление по чл.194, ал.1 от НК.

В съдебно заседание подсъдимият Г. С. А. заявява, че разбира обвинението, дава обяснения по случая.

Прокурорът поддържа обвинението срещу подсъдимия Г. С. А.. Излага становище, че са налице предпоставките на чл.218б от НК и на подсъдимия следва да бъде наложено административно наказание глоба, предвид обстоятелството, че в с.з. А. възстанови на пострадалия стойността на предмета на престъплението.

Защитникът на подсъдимия А. в лицето на адв. И. Ж. от АК *** също намира, че са налице предпоставките на чл.218б от НК и пледира на Г. А. да бъде наложено административно наказание.

Съдът, като съобрази и събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Г. С. А. – роден на 19.10.1978г. в гр. Плевен, с живее в гр. Плевен, ж.к. „***“ *** българин, български гражданин, със средно образование, женен, работи в *** - Плевен, неосъждан, ЕГН *****.

Пострадалият Б. Л. на 29.11.2021г. посетил ***, находящо се гр. Плевен, ж.к. ***, заедно със съпругата си св. Ц. Л.. Л. седнал на пейка пред кабинета на личния си лекар, а съпругата му стояла права. В един момент пострадалият свалил черната си мъжка кожена чантичка за през рамо, оставил я на пейката до себе си и съблякъл якето си. На пейката седяла св. Р. А., която чакала подс. Г. А., който бил на медицински преглед в друг лекарски кабинет. Когато дошъл редът на Л., двамата със съпругата му влезли в кабинета. Л. забравил чантичката си на пейката. В нея той имал: мобилен телефон марка „Хуауей“ модел „p smart fig 1x1“ с ИМЕИ1: **** и ИМЕИ2: ***, с поставена в него СИМ карта на мобилния оператор А1, мъжки кожен портфейл, кафяв на цвят, в него държал личната си карта, свидетелство за управление на МПС, с контролен талон към него, банкоматна карта издадена от Банка ДСК, 4 карти за пазаруване от различни магазини, парична сума в

размер на 120 /сто и двадесет/ лева, диоптрични очила. След като влезли в кабинета на лекаря пред пейката се появил сина на Р. А. подс. Г. А.. Видял чуждата чантичка, съдържащи горепосочените вещи, до майка си на пейката и решил да я вземе за себе си. След като я взел двамата незабавно напуснали района.

По време на прегледа пострадалия се сетил, че е забравил чантата си на пейката и излязъл да си я вземе, но не я намерил. Тогава посетил сграда на 02 РУ-МВР Плевен и подал сигнал за откраднатите вещи. Във връзка с това полицейските служители св. Я. М. и св.Л. В. отишли в поликлиниката да извършат проверка като прегледат видеозаписите от мястото. По същото време подсъдимият се върнал, за да провери дали някой го е видял и дали някой търси вещите. Във файла полицейските служители били пресрещнати от подсъдимия. Св. В. разпознал Г. А. във връзка с друго дело в гр. София, по което той бил свидетел. В. и А. провели кратък разговор, при който не станало въпрос за какво са на това място полицейските служители и каква е причината за посещението на подс. А. там. Подсъдимият се опасявал, че след като прегледат записите от камерите за видеонаблюдение полицейските служители ще видят как взима чантичката на пострадалия и за това решил да върне част от вещите. Докато полицейските служители чакали пред помещение в сградата, за да проверят записите от камерите, без да бъде викан подсъдимият пак се появил при тях. В себе си носел мъжката чантичка на пострадалия Л.. Заявил им, че непосредствено преди малко е намерил вещта. Прегледали какви вещи има вътре. Предал им 1 бр. мъжка кожена чанта, 1 бр. лична карта, банкова карта издадена от Банка ДСК, 2 бр. банкноти с номинал от по 50 лева и 1 бр. диоптрични очила. На полицейските служители им направило впечатление, че липсва мобилния телефон. Тъй като в себе си полицейските служители нямали протокол за предаване на вещите, поканили подсъдимия да се яви във Второ районно управление на МВР. Той не се явил дълго време, за което се наложило да го потърсят в дома му. В съставения протокол собственоръчно записал, че е намерил чантичката с описаните вещи на канапе в поликлиниката.

Още същия ден св. Я. М. предал върнатите от подсъдимия вещи на собственика Л.. Той им заявил, че единствено му липсват 20 лева и мобилния телефон.

По повод гореизложеното било образувано досъдебно производство и било проведено разследване. Оценителна експертиза установила, че стойността на инкриминирания телефонен апарат е 230,00 лева, поставената в него СИМ карта на оператора „А1“ била на стойност 5,00 лева, мъжката кожена чанта била на стойност 18,00 лева, мъжкия кожен портфейл на стойност 12,00 лева, диоптричните очила на стойност 20 лева. Всичките вещи и парите били на обща стойност 405,00 лева.

След като установил фактическата власт върху мобилния телефон марка „Хуауей“ подсъдимият го предоставил за ползване на съпругата си св. И. А.. Тя го ползвала със СИМ карта собственост на баща си св. Р. Н..

Горната фактическа обстановка съдът приема за установена от

обясненията на подсъдимия дадени в съдебно заседание, от показанията на св. Б. М. Л. – дадени в съдебно заседание и тези, дадени на досъдебното производство, прочетени в с.з. по реда на чл.281,ал.4, вр. с ал.1, т.1 и т.2 от НПК; показанията на св. Р. Я. Н. - дадени в съдебно заседание и тези, дадени на досъдебното производство, приобщени към доказателствата по делото по реда на чл.281, ал.4, във вр. с ал.1, т.2 от НПК; показанията на св.И. Г. А. - дадени в съдебно заседание и тези, дадени на досъдебното производство, приобщени към доказателствата по делото по реда на чл.281, ал.4, във вр. с ал.1, т.2 от НПК; показанията на Ц. С. Л. - дадени в съдебно заседание; показанията на св. Р. Ц. А. -дадени в съдебно заседание и тези, дадени на досъдебното производство, приобщени към доказателствата по делото по реда на чл.281, ал.4, във вр. с ал.1, т.2 от НПК; показанията на св. Л. В. Цачев - дадени в съдебно заседание и тези, дадени на досъдебното производство, приобщени към доказателствата по делото по реда на чл.281, ал.4, във вр. с ал.1, т.2 от НПК; показанията на св. Х. Ц. М. – дадени в съдебно заседание и тези, дадени на досъдебното производство, приобщени към доказателствата по делото по реда на чл.281, ал.4, във вр. с ал.1, т.2 от НПК; показанията на св. Я. С. М. - дадени в съдебно заседание и тези, дадени на досъдебното производство, приобщени към доказателствата по делото по реда на чл.281, ал.4, във вр. с ал.1, т.2 от НПК.

В подкрепа на приетата за установена фактическа обстановка са и писмените доказателства по делото, а именно - заключението на вещното лице по назначената съдебно-оценителна експертиза, от което се установява, че пазарната стойност на противозаконно присвоена чужда движима вещ към момента на деянието е 405,00 лв., заключението на вещното лице по назначената на досъдебното производство съдебно почеркова експертиза, протокол за доброволно предаване на л.21 от досъдебното производство, разписка на л. 22, протокол за разпознаване на лица от 13.10.2022г. на лист 43 и албум за извършено разпознаване на л. 44- 46, както и свидетелството за съдимост по отношение на подсъдимия.

При така установената фактическа обстановка и с оглед събраните безспорни и непротиворечиви доказателства е видно, че с деянието си подс. Г. С. А. е осъществил от обективна състава на чл.194, ал.3, вр. с ал.1 от НК, като на 29.11.2021г. в гр. Плевен, в сградата на ***, находящо се гр. Плевен, ж.к. *** отнел чужди движими вещи - телефонен апарат марка „Хуауей“ на стойност 230,00 лева, поставената в него СИМ карта на оператора „А1“ на стойност 5,00 лева, мъжката кожена чанта на стойност 18,00 лева, мъжкия кожен портфейл на стойност 12,00 лева, диоптричните очила на стойност 20 лева, 120 лева в брой и други вещи без стойност, или всички на общо паричната стойност от 405 лева, от владението на Б. М. Л., без негово съгласие с намерение противозаконно да го присвои, като деянието представлява маловажен случай.

От субективна страна, деянието е осъществено при форма на вината пряк умисъл по смисъла на чл.11, ал.2 от НК. Подсъдимият *** е съзнавал общественотоопасния характер на деянието, предвиждал е неговите

общественоопасни последици и е искал тяхното настъпване като наред с това е действал с намерение противозаконно да присвои вещите предмет на престъплението.

Преди приключване на съдебно следствие подс. Г. С. А. заплати на пострадалия сумата от 230, 00лв., която представлява левовата равностойност телефонен апарат марка „Хуауей“, с което предмета на престъплението беше възстановен в пълен размер 405 лева. Подс. А. не осъждан

Съдът прецени, че са налице изискванията на чл.218б, ал.1 от НК за декриминализиране на деянието на извършителя и реализиране на административно наказателната отговорност на А.. Към датата на извършване на деянието 29.11.2021г., стойността на отнетите вещи - 405 лева - не надвишава размера на две минимални работни заплати на страна; предметът на престъплението е възстановен, липсват и отрицателните предпоставки, прогласени в чл.218б, ал.2 от НК.

Ето защо съдът намира, че в случая са налице предпоставките визириани в разпоредбата на чл.218б, ал.1 от Наказателния кодекс на Република България по силата, на която: „За деяния по чл.194, ал.3, чл.195, ал.4, чл. 204, буква „а“, чл.206, ал.1 и 5 и чл.207 и за вещно укривателство, когато стойността на предмета е до две минимални работни заплати за страната, установени към датата на извършване на деянието, наказанието е глоба от 100 до 300 лева, налагана по административен ред, ако предметът на престъплението е възстановен или заместен”.

Съгласно изричните разпоредби на чл. 305, ал. 6 от НПК, вр. чл. 301, ал. 4 от НПК деецът следва да бъде оправдан по обвинението да е извършил престъплението кражба по чл. 194, ал.1 НК, за което му е повдигнато обвинение, като съдът му наложи административна санкция за извършеното от него със същото деяние административно нарушение по чл. 218б, ал.1, вр. чл. 194, ал.3 НК.

При определяне на административното наказание съдът съобрази следното:

В чл. 218б, ал.1 НК е предвидено, че приложимата административна санкция е глоба от 100 до 300 лева. Съгласно чл. 47, ал.1 НК размера на глобата се съобразява с имущественото състояние на дееца. В този смисъл, съдът като съобрази, че подсъдимия работи и като отчете всички останали обстоятелства, характеризиращи деянието и дееца намира, че за неговото поправяне и превъзпитание е достатъчно налагането на административна санкция глоба в размер на 200 лева.

На основание чл. 189, ал. 3 от НПК, доколкото се установи, че е извършил противоправно деяние, макар и наказуемо по административен ред, подсъдимият Г. С. А., следва да бъде осъден да заплати по сметка на ОД на МВР – Плевен сумата от 221, 67 лева, представляваща разноски по делото на досъдебна фаза и 30 лева по сметка на Районен съд Плевен.

По изложените съображения съдът постанови присъдата си.

ПРЕДСЕДАТЕЛ